

9. Pro optymizatsiiu systemy tsentralnykh orhaniv vykonavchoi vlady. Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 10 hrudnia 2010 r. № 1085/2010 [On optimization of the system of central executive authorities. Decree of the President of Ukraine dated December 10, 2010 No. 1085/2010]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <http://www.president.gov.ua/ru/documents/12584.html> [in Ukrainian].

10. Pro Kontseptsiiu Derzhavnoi mihratsiinoi polityky. Ukaz Prezydenta Ukrainy № 622/201 vid 30.05.2011 [About the Concept of the State Migration Policy. Decree of the President of Ukraine No. 622/201 dated 30.05.2011]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/622/2011_4 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 19.09.2018

УДК 343.163+347.963

Назарук Сергій Леонідович,
аспірант кафедри державно-правових дисциплін та адміністративного права
Центральноукраїнського державного
педагогічного університету імені Володимира Винниченка,
заступник начальника відділу нагляду
за додержанням законів територіальними органами поліції
при провадженні досудового розслідування
та підтриманням державного обвинувачення управління нагляду
у кримінальному провадженні
прокуратури Кіровоградської області
nazaruk_sergey@ukr.net

ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ТА СТАНОВЛЕННЯ ІНСТИТУТУ ПРОКУРАТУРИ

Стаття присвячена проблематиці розвитку та становлення органів прокуратури України. У ній обґрунтовано актуальність цього питання, як в площині наукового так і практичного значення.

На сьогоднішній день проблема розвитку та становлення органів прокуратури України є досить складною, багатоаспектною та незважаючи на свою актуальність, недостатньо дослідженою.

Пройшовши складний період свого розвитку, а історія становлення прокуратури на території України починає свій відлік ще у XVII сторіччі, діяльність вказаного правоохоронного органу у наші дні набуває зовсім нового значення.

На теперішній час органами влади здійснено певні кроки на шляху до реформування та осучаснення даного відомства, зокрема 14 жовтня 2014 року прийнято Закон України «Про прокуратуру», окремі положення якого спрямовані на покращення стану адміністративно – правового забезпечення діяльності прокуратури, а також створено відповідну теоретико – методологічну базу для розв’язання завдань на даному напрямку.

Зважаючи на реалії сьогодення, започатковано реформи прокуратури, які здійснюються із урахуванням досвіду кращих зразків європейських країн та обґрунтовані насамперед необхідністю зміни формату зазначеного органу у відповідності до європейських стандартів.

У свою чергу, Верховна Рада України постійно обговорює десятки варіантів законопроектів щодо реформування централізованої системи органів прокуратури і приведення останньої до стандартів європейської спільноти.

Однак, незважаючи на значні зміни, проблематика цих змін та подальший розвиток діяльності органів прокуратури України все ще залишається мало дослідженими, як вченими в цілому так і науковцями сьогодення зокрема.

Разом з тим, комплексне вивчення розвитку органів прокуратури України до цього часу залишається недостатньо дослідженим.

Таким чином, зазначена проблема до цього часу не дістала достатнього наукового вирішення.

Ключові слова: Прокуратура, розвиток, становлення, реформування, правоохоронні органи.

Nazaruk S. SPECIFIC ASPECTS OF DEVELOPMENT AND PROCEEDING INSTITUTE

The article is devoted to the problems of development and formation of the prosecutor's offices of Ukraine. It substantiates the relevance of this issue, both in the plane of scientific and practical significance.

To date, the problem of the development and formation of the prosecutor's offices of Ukraine is quite complex, multifaceted and, despite its relevance, is not sufficiently researched.

After a difficult period of its development, and the history of the formation of the prosecutor's office on the territory of Ukraine begins its counting in the XVII century, the activity of the said law enforcement agency in these days becomes completely new.

At present, the authorities have made some steps towards reforming and modernizing this department, in particular, on October 14, 2014, the Law of Ukraine «On Prosecutor's Office» was adopted, some of its provisions aimed at improving the state of administrative and legal provision of the activities of the prosecutor's office, and the corresponding theoretical- a methodological basis for solving tasks in this direction.

Given the realities of the present, prosecutor's reforms have been initiated, taking into account the experience of the best examples of European countries, and are based, first of all, on the need to change the format of the said body in accordance with European standards.

In turn, the Verkhovna Rada of Ukraine constantly discusses dozens of draft laws on the reform of the centralized system of prosecutor's offices and bringing the latter to the standards of the European community.

However, in spite of significant changes, the problems of these changes and the further development of the organs of the prosecutor's office of Ukraine are still poorly investigated, both scientists in general and scholars of today in particular.

At the same time, the comprehensive study of the development of the prosecutor's offices of Ukraine by this time remains insufficiently researched.

Thus, this problem has not yet received a sufficient scientific solution.

Key words: Prosecutor's Office, development, formation, reform, law enforcement agencies.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день проблематика розвитку та становлення органів прокуратури України є досить складною, багатоаспектною та незважаючи на свою актуальність, недостатньо дослідженою.

Пройшовши складний період свого розвитку, а історія становлення прокуратури на території України починає свій відлік ще у XVII сторіччі, діяльність вказаного правоохоронного органу у наші дні набуває зовсім нового значення.

На теперішній час органами влади здійснено певні кроки на шляху до реформування та осучаснення даного відомства, зокрема 14 жовтня 2014 року прийнято Закон України «Про прокуратуру», окремі положення якого спрямовані на покращення стану адміністративно – правового забезпечення діяльності прокуратури, а також створено відповідну теоретико – методологічну базу для розв'язання завдань на даному напрямку. Однак, незважаючи на значні зміни, проблематика цих змін та подальший розвиток діяльності органів прокуратури України все ще залишається мало дослідженими, як вченими в цілому так і науковцями сьогодення зокрема.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблеми організаційного, правового і кадрового забезпечення безпосередньо органів прокуратури України вже стали предметом наукового пошуку представників різних галузей права, серед яких: М. М. Бурбика, В. М. Гаращук, С. В. Ківалов, М. В. Косюта, В. І. Мичка, Г. П. Середа, М.К.Якимчук, А. С. Курись, С. В. Подкопаєв, В. М. Панов [17].

Зважаючи на реалії сьогодення, реформи прокуратури, обґрунтовані насамперед необхідністю зміни формату зазначеного органу у відповідності до європейських стандартів. За цих умов, набули актуальності порівняльні аналізи прокуратури України та країн Європейського Союзу (далі – Євросоюз). Даному напрямку досліджень присвятили свої праці Н. В. Бенч, І. В. Бондаренко, С. Г. Пепеляєв, В. М. Кравчук, Ю. С. Шемшученко, Л. Л. Грицаєнко, Л. Р. Грицаєнко, С. С. Калижка, Р. І. Басараб, Ю. М. Грошевой, В. М. Гусаров, М. І. Іншин, І.С.Марочкін, О. І. Медведько, П. А. Раєвський, Н. О. Рибалка, В. П. Рябцев, В. В. Сухонос, В. Я. Тацій, В.І.Шишкін, П. В. Шумський, Т. Г. Яцьків, Р. Л. Сопільник, Н. С. Наулік та інші.

Разом з тим, комплексне вивчення розвитку органів прокуратури України до цього часу залишається недостатньо дослідженим.

Таким чином, зазначена проблема до цього часу не дістала достатнього наукового вирішення.

Формування цілей статті. Метою статті є змістовне та детальне дослідження розвитку та становлення органів прокуратури України, для обґрунтування конкретних пропозицій і рекомендацій щодо вдосконалення роботи даного правоохоронного органу.

Виклад основного матеріалу. Перебуваючи на порозі кардинальних системних змін, які відбуваються практично у всіх сферах суспільного життя нашої держави та зважаючи на реалії сьогодення, суттєвого оновлення і впровадження нових підходів у практичну діяльність потребують ряд органів державного управління та правоохоронних органів, в тому числі прокуратура.

Поряд з цим, варто зазначити, що дослідження, в повній мірі, розвитку органів прокуратури є неможливим, без вивчення адміністративно – правового забезпечення прокуратури.

Проаналізувавши праці, у яких досліджувалось адміністративно-правове забезпечення органів прокуратури, найбільш слушною вважаємо думку Ю. Слабунової, яка відзначає, що адміністративно – правове забезпечення здійснюється у визначених законодавством формах та за допомогою відповідних методів. Система цих форм і

методів утворює процедурно – функціональний елемент адміністративного механізму забезпечення діяльності прокуратури [14, с. 100-106].

Також, слід зазначити, що для повного і змістовного дослідження розвитку та адміністративно-правового забезпечення діяльності прокуратури є необхідність розглянути історичні етапи розвитку і становлення вказаного правоохоронного органу. Але, насамперед доцільно з'ясувати зміст самого поняття прокуратури.

Відповідно до Великого енциклопедичного юридичного словника, прокуратура (від лат. *procurator* – піклуватися, забезпечувати, управляти) це орган держави, який здійснює нагляд за виконанням законів, кримінальне переслідування і підтримання обвинувачення в суді [3].

Відповідно до Закону України «Про прокуратуру», прокуратура України становить єдину систему, яка здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави [16].

Сама ж історія утворення прокуратури починає свій відлік у Франції, країні, яка однією із перших приєдналася до Європейської економічної спільноти.

На території України, яка входила до складу Російської імперії, а потім Союзу Радянських Соціалістичних Республік, прокуратура існує понад 270 років [11, с. 166-170].

Зокрема, згідно книги Володимира Свербигуза «Старосвітське панство», витоки прокуратури на теренах України починають свій відлік ще 1579 року [12].

Продовжуючи дослідження історичних періодів розвитку прокуратури з'ясовано, що генезис прокуратури викликає ряд розбіжностей у дослідників вказаного питання.

Так, доволі цікавий підхід визначення етапів історичного розвитку прокуратури у М. Сірого, який виділяє три історико – правові традиції:

- 1). традицію Російської імперської прокуратури, як адміністративно – наглядового органу (прокуратура – «око государеве»);
- 2). українську історико – правову традицію формування інститут прокуратури з X до XVIII століття та за часів УНР (ґрунтується на тісному зв'язку з адвокатурою та судом);
- 3). історико – правову традицію прокуратури радянської доби з успадкованими ідеями Російської імперії [13].

Деталізує та вимірює часовими обмеженнями становлення та розвиток прокуратури України М. Мичко, який виділяє чотири історико-правові періоди становлення та розвитку прокуратури України:

- 1) перебування України у складі Російської імперії (1722 – 1917 рр.);
- 2) Українська Народна Республіка (1917 – 1922 рр.);
- 3) радянський (1922 – 1991 рр.);
- 4) пострадянський (сучасний) імперії [10].

Варто погодитись із В. Кравчуком, який вказує на збіднілість наукових досліджень авторів, які залишають поза увагою період розвитку прокуратури у добу відродження Української держави 1917–1921 рр. [8].

У свою чергу, з'ясувавши точний час утворення прокуратури, що сягає далекої давнини та проаналізувавши етапи її розвитку, ми розділяємо думку Н. Наулік, яка виділяє вісім основних періодів становлення та розвитку прокуратури України:

- 1) прокуратура за часів давнини;
- 2) прокуратура в часи козацької держави;
- 3) прокуратура на українських землях за часів Російської імперії;
- 4) прокуратура в Галичині;
- 5) прокуратура у період відродження Української держави;
- 6) прокуратура УРСР;
- 7) пострадянська прокуратура;
- 8) прокуратура сучасної України [11, с. 166-170].

У даному контексті варто відзначити та підсумувати той факт, що на відміну від першого періоду, коли прокурор виступав одноосібно, на восьмому етапі свого розвитку прокуратура є органом, який наділений відповідними повноваженнями, передбаченими чинним законодавством.

Аналізуючи історію дослідження адміністративно-правового забезпечення діяльності органів прокуратури з'ясовано, що у наукових джерелах трапляються різні підходи до визначення адміністративно – правових форм діяльності органів прокуратури. При цьому, зважаючи на те, що основною функцією прокуратури є здійснення нагляду, то предметом дослідження більшості авторів є саме форми прокурорського нагляду [14].

Зокрема, на думку Г.В. Атаманчука, форми діяльності прокуратури пов'язані з управлінською діяльністю всередині прокурорської системи органів прокуратури і являють собою зовнішні, постійно й тимчасово фіксовані прояви практичної активності державних органів щодо формування та реалізації управлінських цілей і функцій та забезпечення їх життєдіяльності [1].

Проте, найбільш змістовне визначення форми адміністративно – правового забезпечення діяльності органів прокуратури, на наш погляд, надає Ю. Слабунова, яка зазначає, що адміністративно–правове забезпечення це – визначене законодавством або локальними актами зовнішнє вираження однорідної системи дій органів прокуратури, способів та засобів їх здійснення [14].

Таким чином, дослідження історичного процесу розвитку прокуратури засвідчило, що за час існування прокуратури на території України, остання пережила фактичну і юридичну ліквідацію, неодноразово змінювались її завдання та функції [9].

Поряд з цим, у всі періоди становлення прокуратури України, її місце та роль в системі захисту прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави визначалось етапом розвитку держави, існуванням держави як такої, формою правління та наявним державним режимом України [11].

За роки незалежності України органи прокуратури зазнали суттєвих змін, які були спрямовані на трансформацію вітчизняної моделі прокуратури, розвиток її правозахисного потенціалу у сфері охорони прав і свобод людини і посилення позицій у системі забезпечення національної безпеки [4].

Натомість, реалії сьогодення вимагають перезавантаження «старої системи» та створення так званої «нової» прокуратури. Прокуратури із кардинально новим підходом до роботи та професійними кадрами, які відповідно будуть цю роботу виконувати.

На сьогодні реформи органів прокуратури України повинні здійснюватись із урахуванням досвіду кращих зразків європейських країн.

У свою чергу, Верховна Рада України постійно обговорює десятки варіантів законопроектів щодо реформування централізованої системи органів прокуратури і приведення останньої до стандартів європейської спільноти. [2].

Висновки. Таким чином, проведеним дослідженням розвитку та становлення органів прокуратури в цілому та адміністративно – правового забезпечення даного правоохоронного органу зокрема, встановлено, що системні зміни, які знаходять свій прояв у кардинальних реформах, що нині спостерігаються в органах прокуратури України є вимогами сьогодення.

Реформування вказаного відомства покликане, в першу чергу, необхідністю зміни його формату у відповідності до європейських стандартів.

Фундаментальним у зазначеному реформуванні стало прийняття 14 жовтня 2014 року Закону України «Про прокуратуру», яким внесено низку суттєвих та системних змін у діяльність органів прокуратури.

Висновки. Таким чином, поряд із необхідністю запозичення позитивного досвіду країн Євросоюзу, в частині функціонування органів прокуратури, приходимо до власного висновку щодо доцільності перезавантаження «старої системи» та запозичення і впровадження у практичну діяльність прокуратури України нових стандартів функціонування у площині зразків кращих прокуратур європейських країн.

Список використаних джерел:

1. Атаманчук Г. В. Теория государственного управления : курс лекций М.: Юрид. лит., 1997. 400 с.
2. Басараб Р. І. Правовий статус керівника системи прокуратури у країнах Європейського Союзу. *Митна справа*. 2014. № 3(2). С. 251–255.
3. Великий енциклопедичний юридичний словник / За ред. акад. НАН України Ю.С.Щемшученка. 2-ге вид. переробл. і доповн. К.: «Юридична думка», 2012. 1020 с.
4. Воронов М. П. Історія становлення та розвитку прокуратури в Україні. *Сучасні питання економіки і права*. 2013. Вип. 1. С. 90–97.
5. Ігонін Р. В. Поняття адміністративно-правового забезпечення функціонування системи судів загальної юрисдикції. *Адвокат*. 2011. № 1. С. 36–40.
6. Ієрусалімова І. О. Механізм адміністративно-правового забезпечення прав і свобод людини та громадянина: дис. ...к-та юрид. наук: 12.00.07 / Інституту законодавства Верховної Ради України. Київ. 2006. 205 с.
7. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. Дата оновлення: 30.09.2016. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр>.
8. Кравчук В. М. Інституційно-правовий аспект функціонування прокуратури України як органу державної влади: монографія. Тернопіль: ТзОВ «Тернограф», 2013. 272 с.
9. Литвак О., Шумський П. Проблеми впровадження Закону України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 року. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2015. № 1. С. 5–10.
10. Мычко Н. И. Прокуратура Украины: роль и место в системе государственной. Донецк : Донеччина, 1999. 256 с.
11. Наулік Н.С. Прокуратура України як інститут системи захисту прав і свобод людини, інтересів суспільства та держави: історія розвитку. *Актуальні проблеми правознавства*. 2016. Вип. 1. С. 166–170.
12. Свєрбігуз В. Старосвітське панство. Варшава, 1999. с. 16.

13. Сірий М. Не «око государеве», а захисник публічного інтересу. Сучасні перспективи реформи прокуратури. *Дзеркало тижня*. 2009. № 18 (746). 22 – 29 травня
14. Слабунова Ю. В. Поняття та види форм адміністративно-правового забезпечення прав громадян органами прокуратури. *Право і суспільство*. 2013. № 4. С. 100–106.
15. Сопільник Р. Л. Прокуратура і суд в євроінтеграційній парадигмі. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*. 2014. № 12. С. 133–137.
16. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1697-VII. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 2–3. Ст. 12.
17. Юсупов В. А. Шляхи вдосконалення нормативно-правового, організаційного та кадрового забезпечення органів прокуратури України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція*. 2014. Вип. 11(2). С. 49–52.

REFERENCES

1. Atamanchuk H. V. (1997). *Teoriya hosudarstvennoho upravleniya [Theory of Public Administration]*. М.: Yuryd. lyt. [in Ukrainian].
2. Basarab R. I. (2014). Pravovyi status kerivnyka systemy prokuratury u krainakh Yevropeiskoho Soiuzu [Legal status of the head of the prosecutor's office in the countries of the European Union]. *Mytna sprava – Customs business*, 3(2), 251–255 [in Ukrainian].
3. Shchemshuchenko Yu.S. (Eds.). (2012). *Velykyi entsyklopedychnyi yurydychnyi slovnyk [Great encyclopedic legal dictionary]*. К.: «Iurydychna dumka» [in Ukrainian].
4. Voronov M. P. (2013). Istoriiia stanovlennia ta rozvytku prokuratury v Ukraini [The history of the formation and development of the prosecutor's office in Ukraine]. *Suchasni pytannia ekonomiky i prava – Modern issues of economics and law*, 1, 90–97 [in Ukrainian].
5. Ihonin R. V. (2011). Poniattia administratyvno-pravovoho zabezpechennia funktsionuvannia systemy sudiv zahalnoi yurysdyktsii [The concept of administrative and legal support for the functioning of the system of courts of general jurisdiction]. *Advokat – Lawye*, 1, 36–40 [in Ukrainian].
6. Iierusalimova I. O. (2006). Mekhanizm administratyvno – pravovoho zabezpechennia prav i svobod liudyny ta hromadianyna [Mechanism of administrative and legal provision of human and citizen rights and freedoms]. *Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
7. Konstytutsiia Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 № 254к/96-VR [The Constitution of Ukraine: Law of Ukraine dated June 28, 1996 No. 254к/96-BP] (1996, July 23). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*. 30, article 141. Retrieved from zakon.rada.gov.ua/go/254к/96-вр [in Ukrainian].
8. Kravchuk V. M. (2013). *Instytutsiino-pravovyi aspekt funktsionuvannia prokuratury Ukrainy yak orhanu derzhavnoi vlady [The institutional and legal aspect of the functioning of the prosecutor's office of Ukraine as a body of state power]*. Ternopil: TzOV «Ternohraf» [in Ukrainian].
9. Lytvak O., Shumskyi P. (2015). Problemy vprovadzhennia Zakonu Ukrainy «Pro prokuraturu» vid 14 zhovtnia 2014 roku [Problems of implementation of the Law of Ukraine "On Prosecutor's Office" of October 14, 2014]. *Visnyk Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy – Bulletin of the National Academy of Public Prosecutor of Ukraine*, 1, 5–10 [in Ukrainian].
10. Mychko N. I. (1999). *Prokuratura Ukrainy rol i mesto v sisteme gosudarstvennoi [Prosecutor's Office of Ukraine: role and place in the system of state]*. Donetsk Donechchina [in Ukrainian].
11. Naulik N. C. Prokuratura Ukrainy yak instytut systemy zakhystu prav i svobod liudyny, interesiv suspilstva ta derzhavy: istoriia rozvytku [Prosecutor's Office of Ukraine as an institution for the protection of human rights and freedoms, the interests of society and the state: the history of development]. *Aktualni problemy pravoznavstva – Actual problems of law*, 1, 166-170 [in Ukrainian].
12. Sverbyhuz V. (1999). *Starosvitske panstvo [Starosvitsky pansionstvo]*. Varshava [in Ukrainian].
13. Siryi M. (2009). Ne «oko hosudareve», a zakhysnyk publicnogo interesu. Suchasni perspektyvy reformy prokuratury [Not "the eye of the sovereign", but a defender of public interest. Modern Prospects for Prosecutor's Reform]. *Dzerkalo tyzhnia – Mirror of the week*, 18 (746) [in Ukrainian].
14. Slabunova Yu. V. (2013). Poniattia ta vydy form administratyvno-pravovoho zabezpechennia prav hromadian orhanamy prokuratury [Concepts and types of administrative and legal provision of citizens' rights by the prosecutor's office]. *Pravo i suspilstvo – Law and Society*, 4, 100–106 [in Ukrainian].
15. Sopilnyk R. L. (2014). Prokuratura i sud v yevrointehratsiinii paradyhmi [Prosecutor's Office and Court in the European Integration Paradigm]. *Naukovi zapysky Lvivskoho universytetu biznesu ta prava – Scientific notes of Lviv University of Business and Law*, 12, 133–137 [in Ukrainian].
16. Pro prokuraturu: Zakon Ukrainy vid 14 zhovtnia 2014 r. № 1697-VII [On the Prosecutor's Office: Law of Ukraine dated October 14, 2014 No. 1697-VII]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*. 2-3, article 12 [in Ukrainian].

17. Yusupov V. A. (2014). Shliakhy vdoskonalennia normatyvno-pravovoho, orhanizatsiinoho ta kadrovoho zabezpechennia orhaniv prokuratury Ukrainy [Ways of improvement of normative-legal, organizational and personnel support of the prosecutor's offices of Ukraine]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriya : Yurysprudentsiia – Scientific Herald of the International Humanitarian University. Series: Jurisprudence, 11(2), 49–52.* [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 20.09.2018

УДК 342.9

Обідник Богдан Миколайович,
здобувач Міжрегіональної Академії управління персоналом
dogban092015@i.ua

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ УЧАСТІ СУСПІЛЬСТВА У ЗАХОДАХ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Стаття присвячена актуальним питанням запобігання та протидії корупції в Україні. Адже однією із вагомих проблем життєдіяльності української нації є саме корупція. Корупційні прояви підривають інтерес міжнародної спільноти та виставляють країну в образі ненадійного стратегічного партнера.

З метою підвищення довіри до судової та правоохоронної систем, підвищення інвестиційної привабливості України органам влади варто звернути увагу на проведенні ефективної антикорупційної політики. Тому тематика протидії корупції в Україні наразі займає статус високого пріоритету в державній політиці та виступає предметом дослідження суб'єктів різноманітних сфер діяльності. Враховуючи те, що корупційна діяльність є вагомою перешкодою на шляху подальших демократичних процесів та втілення реформ, визначених пріоритетними для досягнення економічного піднесення, стабільності та сталого розвитку нашої держави, варто зосередитися на реалізації послідовних, спланованих і скоординованих заходів протидії корупції, що мають законодавче підґрунтя.

Ключові слова: корупція, запобігання корупції, протидія корупції, національна безпека, система протидії корупції, антикорупційне законодавство.

Obidny`k B. CURRENT PROBLEMS OF PARTICIPATION OF SOCIETY IN ACTION TO PREVENT CORRUPTION

The article is devoted to the urgent issues of prevention and counteraction of corruption in Ukraine. One of the major problems of the life of the Ukrainian nation is corruption itself. Corrupt practices undermine the interest of the international community and place the country in the form of an unreliable strategic partner.

In order to increase trust in judicial and law enforcement systems, increase the investment attractiveness of Ukraine, authorities should pay attention to conducting an effective anti-corruption policy. Because subjects against corruption in Ukraine in case of status takes high priority in public policy and acts as the subject of research subjects a variety of areas. Given that corrupt activity is a significant obstacle to further democratic processes and implement reforms identified priorities to achieve economic growth, stability and sustainable development of our country, we should focus on the implementation of consistent, planned and coordinated measures against corruption with legal background.

Key words: corruption, corruption prevention, counteraction to corruption, national security, anti-corruption system, anti-corruption legislation.

Постановка проблеми. Корупція в сучасних умовах постає тим елементом, що повністю знищує будь-які спроби здійснення реформування та державних перетворень України до стандартів європейського суспільства. Боротьба з цим явищем є одним із найголовніших компонентів сучасної демократичної держави. Створення ефективних механізмів боротьби з даним явищем є запорукою проведення успішних реформ в державі й повноцінного розвитку всіх державних інститутів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Актуальність зазначеної теми підтверджується значною кількістю зарубіжних та вітчизняних науковців, які займаються розробкою проблем щодо запобігання та боротьби з корупцією: Л. В. Багрій-Шахматов, А.І. Берлач, В.М. Гарашук, М. Ю. Бездольний, Л. Р. Біла-Тіунова, Б.В.Волженкін, Д. Г. Заброда, Д. І. Йосифович, В. І. Литвиненко, М. І. Мельник, А. І. Мізерій, О. Я. Прохоренко, А.І. Редька, О. В. Терещук, М. І. Хавронюк та інші.

Формулювання цілей статті. Статтю присвячено актуальним проблемним питанням запобігання та протидії корупції, а також розкриттю окремих напрямків удосконалення правоохоронної діяльності у цій сфері.

Виклад основного матеріалу. За сучасних умов корупція стала чинником, який реально загрожує